

stran ima veliko slik zato potrebuje nekaj sekund več, da se prikaže v celoti.

Potepanje po Maroku

Na vsaka dva, tri leta se je potrebno iz naše lepe Slovenije podati v drug svet. Zakaj vendar, če je doma lepo? Ravno zato, da se prepričamo, da je temu res tako.

Konec septembra se nas je osem nekako tako mislečih, s kombijem podalo na pot v Maroko. Žal sva bila med njimi » kamenjarja » samo dva in to ni bilo vedno najbolje. Dežele Italijo, Francijo in Španijo smo prevozili v enem kosu (30 ur), in si jih ogledali samo skozi okno avtomobila. S trajektom preko Gibraltarske ožine, smo v petinštiridesetih minutah pristali na afriških tleh. Španci so si, praktično v Maroku, obdržali košček zemlje Cevto, ki je sedaj brezcarinska cona in se maroška država prične šele izven nje. Mejne formalnosti smo hitro opravili, malo tudi s pomočjo domačina, ki pa je na koncu zahteval plačilo. Dvajset dirhamov , sicer ni bilo veliko, a dobra šola za naprej.

Včasih je premalo konjskih moči.

Strojenje kože, smrad neznosen.

Nespoštljiv odnos do mineralov ?

Nadaljevali smo preko gorovja Rif, in se v mestu Tetouan prvič ustavili, da bi si malo поблиže ogledali staro mestno središče. Medina imenujejo center z ozkimi ulicami, kjer je vedno zelo živahno. Tu se proizvajajo izdelki domače obrti, katerih surovine so, usnje, les, kovine, volna,... . Posebnost tega mestnega jedra, je v tem, da se tu tudi vse prodaja. V ta sklop sodi še tržnica, ki je povsod v arabskem svetu zelo slikovita. Različne vonjave od raznovrstnih začimb, duh po kožah v obdelavi, in neurejena kanalizacija dajejo popotnikom v svežih majicah mešane občutke. Na srečo vse to ne traja dolgo. Majice se oznojijo, vrvežu se človek s črednim nagonom privadi, in kmalu je del njih.

Maroko je za zbiralce kamnin in okamnin obljudljena dežela. Na vseh Evropskih sejmih se pojavljajo preprodajalci zelo lepih primerkov, žal v zadnjem času tudi ponaredkov. Tudi po popotovanju po deželi je na veliko mestih najti stojnice z kamninami in okamninami, a so razstavljeni kosi vse prej kot občudovanja vredni.

Trokrpar (Trilobit)

Vanadinit na baritu

Vanadinit

Na improviziranih mizah, so nagrmađeni nekoč res obćudovanja vredni primerki amonitov, ali vanadinita, vendar so zaradi velikokratnega prekladanja obtolćeni.

Za malo resnejšega zbiralca enostavno ne pridejo v poštev. Kaj storiti, če vas pot zanese v te kraje?

Vzemite si čas, in poskušajte prodajalcu pokazati, da roba ni v redu. Ko bo opazil, da se malo spoznate na te stvari, bo največkrat ispod mize privlekel v papir zavite lepše kose. Potrebno je še malo negodovati, in zgori se lahko, da vas bo peljal v kako garažo in vam pokazal res ćudovite primerke. Seveda bo tudi prva cena zasoljena.

Ne dajte se zmešti. Če bo na primer njegova prva cena 1200 dirhamov, boste primerek lahko odnesli za 200 do 250 dirhamov. V nobenem primeru pa s časom ne smete biti na tesnem.

Baritni kristali

Ostanki Volubilisa (rimska naselbina).

Tudi mi smo nadaljevali pot do Meknesa, si spotoma ogledali razvaline rimskega mesta Volubilis. Pravzaprav je odkopana in restavrirana le polovica naselbine zgrajene okoli leta štirideset. To je bila najjužnejša utrdbo takrat cvetočega Rima.

Mesto Meknes je ustanovil Mulay Idriss v drugem stoletju. Tu se je odvijalo največje trgovanje z olivami. Oljćni nasadi so še danes številni v daljni okolici mesta.

Fes je bilo naslednje mesto našega postanka. Ponaša se z eno največjih in najstarejših Medin v Maroku. Ulice so tu še ožje in do konca zapletene. Prvi dan smo jih raziskovali sami, vendar manj uspešno. Naslednjega dne smo najeli vodnika, pravzaprav se nam je vsilil kar sam. To je dobro, vendar se je za ceno potrebno preje dogovoriti. Ko domaćini vidijo, da imate vodnika, se ne vsiljujejo več. Prvi dan smo jih odganjali, a se je za vsakim vogalom pojavil drugi, in to vzame veliko časa in živcev. Vodnik tudi pozna vse znamenitosti Medine in tako ni bojazni, da bi kaj izpustili. Med potjo do naslednje postaje Midelta smo si ogledali tudi njihovo znamenitost, cedrov gozd z največjo cedro na svetu.

Drevo je res spoštljive velikosti, ostali gozd pa nič posebnega bi rekli pri nas. Ja, pri nas gozdove premalo spoštujemo, ker jih srećujemo na vsakem koraku. V Maroku je stotine kilometrov golićave in pomeni » gozdićek » pravo poživitev.

Nasad tobaka.

Vmes smo se ustavljali na stojnica z kamninami in okamninami in moje zaloge so se kopičile. Listnica z dolarji je postajala vse tanjša, kolegi pa vse bolj čemerni. Že takrat sem sklenil, da pridem prihodnjič samo še z zbiralci, in pika.

Dalje smo okusili tudi malo piste, to je puščavskega brezpotja. Po malo prepiranja smo za to smer le vzeli vodnika. Merzouga je bilo naselje kjer se je kamnita pista nehala in so bile naprej samo še sipine. V njihovo prostranstvo je možno prodirati samo še na kameljem hrbtu. Tudi nekaj tega smo si privoščili, in ni nam bilo žal. Proti večeru smo odjezdili v smeri vzhod. Kmalu se je stemnilo, in ježa na kameljem hrbtu ponoči je še posebno doživetje. Na pobočju ne vem katere sipine smo se ustavili, in vodnik je v pesek pometal odeje, ki so nam preje služile za sedla. To je bila to noč naša spalnica. Četudi človek ki se nima za romantika, v taki noči nebi začutil nekaj tega, je potem z njim nekaj hudo narobe. Noči v puščavi se ne pozabi nikoli, lahko mi verjamete, imel sem srečo, da sem to že nekajkrat doživel.

1001 noč v puščavi.

Motiv s soteske Dadas.

Botno puščavsko rastlinje.

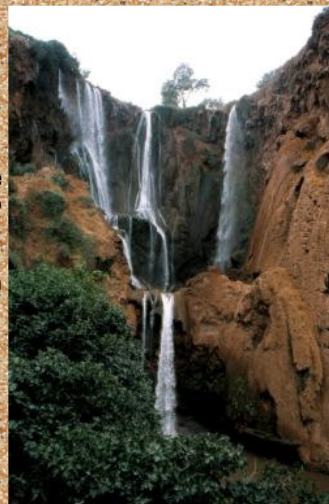
Med nadaljnim potepanjem smo si ogledali še dve soteski, Todra in Dadas, ter se po mestu Quarzazate preko prelaza Tizi - n - Tichka spustili proti Marakešu.

Na tem prelazu so neverjetno zviti trgovci. Dober nasvet, ne kupite nič.

V samem Marakešu smo ostali tri dni, še preje smo se povzpeli na 4168m visoki Toubkal. To je najvišji vrh visokega Atlasa. Iz Marakeša je 42 km asfaltne poti do Asnija in še 17 km makadama do Immelilla. V tej zadnji vasi je več hotelov, potem je 5ur hoje do kočice Neltner. Na sam vrh pridete iz kočice v treh urah. Hoja poleti ni zahtevna, malo problema povzroča le redkejši zrak.

Na povratku smo si iz Marakeša proti Rabatu ogledali še Cascades d'Quzoud, veličastne slapove, ki so kljub koncu poletja premogli še veliko količino vode.

Zadnjo noč smo za Rabatom prespali še v Tangerju, in potem do Kranja vozili do »onemoglosti«.

Slapovi Cascades d'Quzoud.

Moj končni izkupiček po pregledu doma je bil : velika količina fosilnih zob morskih psov, amonit cca. 3 kg, še nekaj amonitov, morska lilija s cvetom (čašo) , trilobit, več primerkov vanadinita tudi na baritu, kristal azurita, popoln kremenov kristal (15 cm) in da ne bo prevelike nevoščljivosti

V šestnajstih dneh smo prevozili 8270 km, zapravili malo.

Razni fosili in minerali iz Maroka:
 levo - morska lilija *Schizophocrinites* sp. (devon)
 sredina - kristali aragonita
 desno zg. - zobje morskih psov (kreda, paleocen)
 desno sp. - amonit (prerezan, z lepo vidnimi kamricami)

Napisal in fotografiral: Preisinger Davo

Primerki fosilov in mineralov iz zbirke avtorja

Opombe:

Z nami je bil tudi član DPMF Slavko Hočevar.

Čas popotovanja: 28. 9. do 14. 10. 2001.

oblikovanje in obdelava slik: Matija Križnar (Paleo carniolca)

[nazaj na prvo stran](#)